

Nytt om navn

ERIK LUNØE-NIELSEN

KARSTEN NORDAL

NILS RETTERSTØL

OTTO STEENFELDT-FOSS

Tønnes Christian Due-Tønnessen

Spesialist i psykiatri Tønnes Christian (Krai) Due-Tønnessen døde 22.3. 2000 i en alder av 88 år. Hans virke var særlig knyttet til Sørlandet og hjembyen Kristiansand.

Due-Tønnessen ble cand.med. i Oslo i 1938. Fra 1939 til 1947 drev han allmennpraksis i Kristiansand, avbrutt av arrestasjon på grunn av illegal virksomhet i februar 1945, med fengselsopphold på gestapohovedkvarteret Arkivet i Kristiansand og deretter på Grini frem til tyskernes kapitulasjon i mai samme år.

Spesialistutdanningen fikk han ved Eg psykiatriske sykehus i Kristiansand og ved Lovisenberg sykehus i Oslo i årene 1948–52. På Lovisenberg arbeidet han under overlege Gordon Johnsens ledelse i et fellesskap som naturlig utviklet seg til et varig og nært vennskap. Som godkjent spesialist drev han privat praksis i sin hjemby fra 1953 til 1992.

Det var langt mellom de privatpraktiserende psykiatere da Due-Tønnessen etablerte seg, og han utførte et pionerarbeid i sitt praksisområde. I en periode var han ansatt ved Kristiansand Sanitetsforenings klinikk for nervøse, og for øvrig var han en pådriver for etablering av klinikken da et nytt sykehus skulle reises på det tidligere Kongsgård tuberkulosehjems grunn. Som psykiater og medmenneske var Due-Tønnessen sterkt engasjert i den mentalhygieniske bevegelse og den lokale Mentalhygieniske forening. Han hadde naturlig tilknytning til Modum Bads Nervesanatorium, ble kjent med den sveitsiske legen Tournier og hans Personlighetens legeskunst og var i lengre tid knyttet til Kirkens familierådgivningskontor i Kristiansand. Studieopphold i California i 1973 og 1974 førte til at han introduserte transaksjonsanalysen i Norge og deltok i opprettelsen av en tilsvarende europeisk forening. Fra 1983 ledet han i en periode sammen med en kollega en supervisjonsgruppe for leger i allmennpraksis.

Due-Tønnessens møte med bevegelsen Moralsk opprustning tidlig i etterkrigstiden gjorde det naturlig med aktiviteter i kirkelig og annen kristen sammenheng.

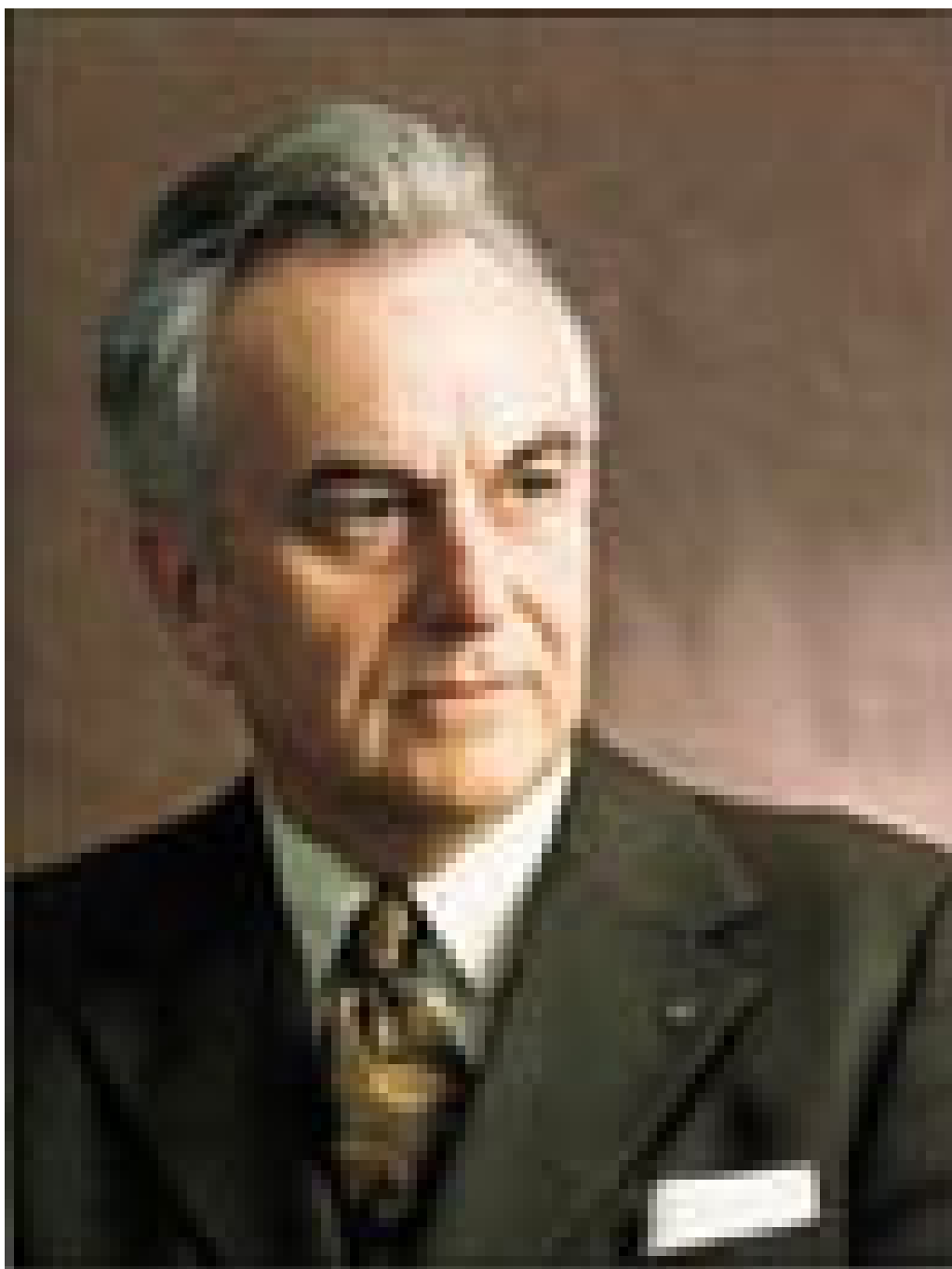
Han utviklet fra unge år stor glede over natur, friluftsliv, jakt og fiske, men fremfor alt var det musikken som påkalte hans interesse og innsats. Han utviklet seg til en meget habil cellist og spilte i en rekke forskjellige orkestre. De siste seks år hadde han stor glede av å være med i pensjonistorkesteret knyttet til Kongens (eldre)senter i Kristiansand. Det var naturlig at Due-Tønnessen var en viktig aktør ved stiftelsen av den lokale avdeling av Musikkens venner, og vel fortjent ble han utnevnt til æresmedlem av foreningen.

Et initiativrikt og aktivt menneske har nå fått hvile. Våre tanker går til hans hustru og hans nære slekt. At hans tre barn er virksomme i yrker nær beslektet med hans eget, sier mer enn mange ord noe om ham som far og forbilde i den hjemlige krets.

Vi som lærte ham å kjenne, minnes ham i takknemlighet som den erfarne kollega og trofaste venn, som pioneren i sitt fag, naturelskeren, musikeren og ikke minst som det gode kristenmenneske han var.

Vi lyser fred over hans minne.

Magnus Winger

Magnus Winger, direktør og overlege ved Blakstad sykehus i 27 år (1960–87) er 16.4. 2000 avgått ved døden, og med ham har norsk psykiatri mistet en av sine fremste representanter.

Magnus Winger var født i Ørje i 1916 og vokste så å si opp i psykiatrien ettersom hans far også var psykiater, overlege og sykehusdirektør. Han tok artium ved Orkdal gymnas i 1936 og medisinsk embetseksamen i Oslo i 1947. I årene 1947–49 var han konstituert distriktslege i Sauherad og Bø, var deretter med i den internasjonale tuberkulosekampanje i Pakistan et år, for så å gjennomgå kandidatrunde ved Hedmark fylkessykehus. Etter dette tok han sin psykiatriske utdanning ved sykehusene Blakstad, Dikemark og Ullevål før han i 1960 overtok stillingen som direktør og overlege ved Blakstad sykehus.

I de følgende år gjennomførte han et stort reformarbeid ved sykehuset. Et stort aktivitets- og kulturbygg ble reist med en teaterscene som tilfredsstilte riksteaterstandard, med svømmehall og fysiske treningsfasiliteter. Han utviklet

omfattende psykoterapeutiske tilbud, daghospitalstilbud og desentraliserte polikliniske tilbud, inkludert rådgivningstilbud til den primære helse- og sosialtjeneste og til Bærum sykehus. Hans innsats for Akershus-psykiatrien var stor, blant annet ved utviklingen av Folloklinikken, som ble organisert som landets første integrerte barne-, ungdoms- og voksenpsykiatriske service, og det utviklet seg en behandlingsskjede med sykehjem og ettervernshjem inkludert. Ved sitt systematiske og samvittighetsfulle forarbeid vant han de ansvarlige helsemyndigheters tillit.

Blakstad sykehus utviklet seg under hans ledelse fra et heller tilbaketrukkende asyl til et moderne psykiatrisk sykehus og en utdanningsinstitusjon av høy klasse. Tabuforestillingerne omkring psykiatrien avhjalp han ved å åpne sykehuset for allmennheten, blant annet ved at de fikk tilgang til de fremragende riksteaterforestillinger og konserter som ble avholdt.

Magnus Winger forestod denne utvikling på sin rolige og stillferdige, men også myndige måte. Han nøt stor respekt både som administrator, behandler, kollega og sjef, og medmenneskelighet, pålitelighet og dyktighet kan stå som kjerneord for hans virksomhet. Han var en banebryter og nyskaper som utholdende kjempet for det han så som sin hovedoppgave: å gi best mulig hjelp til psykiatriske pasienter og deres familier.

Magnus Winger hadde, som den sentrale mann han var i norsk psykiatri, selvsagt også en rekke tillitsverv: formann i Akershus lægeforening, styremedlem i Norsk Psykiatrisk Forening, medlem av Den norske lægeforenings landsstyre samt fylkeskommunale og nasjonale utredningsoppgaver.

En stor vennekrets har lært å sette pris på ham som en varm og omsorgsfull person, som med sine understatement kunne markere sentrale poenger mer enn med lange utredninger. Han var sine venners venn og for familien den samlende pater familias. I disse dager går våre tanker først og fremst til hans kjære hustru Kari og familien.

Publisert: 20. mai 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2025. Lastet ned fra tidsskriftet.no 21. desember 2025.